27. மரபியல்

(பரம்பரையாக, வழிவழியாக வரும் முறைமை பற்றிக் கூறும் பகுதி).

இளமைப் பெயர்கள்

1500. மாற்ற அரும் சிறப்பின் மரபுஇயல் கிளப்பின்
பார்ப்பும், பறழும், குட்டியும், குருளையும்
கன்றும், பிள்ளையும், மகவும், மறியும் என்று
ஒன்பதும் குழவியோடு இளமைப் பெயரே.

ஆண்பால் பெயர்கள்

1501. ஏறும், ஏற்றையும், ஒருத்தலும், களிறும்
சேவும், சேவலும், இரலையும், கலையும்
மோத்தையும், தகரும், உதளும், அப்பரும்,
போத்தும், கண்டியும், கடுவனும், பிறவும்
யாத்த ஆண்பால் பெயரென மொழிப.

பெண்பால் பெயர்கள்

1502. பேடையும், பெடையும், பெட்டையும் பெண்ணும்
மூடும், நாகும், கடமையும், அளகும்,
மந்தியும், பாட்டியும், பிணையும், பிணவும்,
அந்தம் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே.

மாற்றுதற்கு அரிய சிறப்பினையுடைய முறைமையைக் கூறும் பகுதியைச் சொன்னால் 1. பார்ப்பு 2 பறழ் 3. குட்டி 4. குருளை 5. கன்று 6. பிள்ளை 7. மகவு 8. மறி 9. குழவி என ஒன்பதும் இளமையைக் குறிக்கும் பெயர்கள். 1

1. ஏறு 2. ஏற்றை 3. ஒருத்தல் 4. களிறு 5. சே 6. சேவல் 7. இரலை 8. கலை 9. மோத்தை 10. தகர் 11. உதள் 12. அப்பர் 13. போத்து 14. கண்டி 15. கடுவன் எனப் பதினைந்தும் ஆண்பாலைக் குறிக்கும் பெயர்கள். பிற என்றதால் ஆண், விடை போன்ற சொற்களும் பயன்படும். 2

1. பேடை 2. பெடை 3. பெட்டை 4. பெண் 5. மூடு 6. நாகு 7. கடமை 8. அளகு 9. மந்தி 10. பாட்டி 11. பிணை 12. பிணவு 13. பிடி இப்பதின்மூன்றும் பெண்பாலைக் குறிக்கும் பெயர்கள். 3

பார்ப்பு, பிள்ளை

1503. அவற்றுள்
பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற்று இளமை.

1504. தவழ்பவை தாமும் அவற்றோ ரன்ன.

குட்டி

1505. மூங்கா வெருகு எலி மூவரி அணிலொடு
ஆங்கு அவை நான்கும் குட்டிக்குரிய.

பறழ்

1506. பறழ் எனப்படினும் உறழ் ஆண்டு இல்லை.

குருளை

1507. நாயே பன்றி புலி முயல் நான்கும்
ஆயுங் காலை குருளை என்ப.

1508. நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே.

குட்டி, பறழ்

1509. குட்டியும் பறழும் கூற்று அவண் வரையார்.

பிள்ளை

1510. பிள்ளைப் பெயரும் பிழைப்பு ஆண்டு இல்லை
கொள்ளும் காலை நாய் அலங்கடையே.

பார்ப்பு, பிள்ளை என்ற சொற்கள் பறவையின் இளமைப் பெயர்கள். 4

ஆமை, உடும்பு போன்று தவழ்கின்றவற்றிற்கும் பார்ப்பு, பிள்ளை என்ற சொற்கள் இளமையைக் குறிக்கும். 5

மூங்கா, வெருகு, எலி, அணில், இவற்றின் இளமைப் பெயராகக் குட்டி அமையும். 6

மேற்கூறிய நான்கின் குட்டிகளையும் பறழ் என்ற சொல்லாலும் சொல்லலாம், மாறுபாடு இல்லை. 7

நாய், பன்றி, புலி, முயல், இந்நான்கு விலங்குகளின் குட்டிகளைக் குருளை என்று கூறுவர். 8

நரிக்குட்டியையும் குருளை என்று கூறலாம். 9

மேற்கூறிய ஐந்து விலங்குகளின் குருளைகளையும் குட்டி என்றும் பறழ் என்றும் சொல்லலாம். 10

நாய் அல்லாத ஏனைய பன்றி, புலி, முயல், நரி இவற்றின் குட்டிகளைப் பிள்ளை என்றும் சொல்லலாம், தவறில்லை. 11

மறி

1511. யாடும் குதிரையும் நவ்வியும் உழையும்
ஓடும் புல்வாய் உளப்பட மறியே.

1512. கோடுவாழ் குரங்கும் குட்டி கூறுப.

மகவு முதலியன

1513. மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பும்
அவையும் அன்ன அப்பாலான.

கன்று

1514. யானையும் குதிரையும் கழுதையும் கடமையும்
ஆனோடு ஐந்தும் கன்று எனற்கு உரிய.

1515. எருமையும் மரையும் வரையார் ஆண்டே.

1516. கவரியும் கராகமும் நிகர் அவற்றுள்ளே.

1517. ஒட்டகம் அவற்றொடு ஒருவழி நிலையும்.

குழவி

1518. குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க் கொடை.

1519. ஆவும் எருமையும் அவை சொலப்படுமே.

1520. கடமையும் மரையும் முதல்நிலை ஒன்றும்.

ஆடு, குதிரை, மானினங்களாகிய நவ்வி, உழை, மான் இவற்றின் குட்டிகளை மறி என்று சொல்ல வேண்டும். 12

மரக்கிளைகளில் வாழும் குரங்குப் பிள்ளையையும் குட்டி என்று கூறுவார்கள். 13

குரங்குக் குட்டியை மகவு, பிள்ளை, பறழ், பார்ப்பு என்றும் கூறலாம். 14

யானை, குதிரை, கழுதை, கடமை, பசு, இவற்றின் குட்டியைக் கன்று என்று கூறலாம். 15

எருமைக் கன்று, மரைக்கன்று என்றும் சொல்லலாம். 16

கவரிமான், கரடி இவற்றின் குட்டிகளையும் கன்று எனச் சொல்லலாம். 17

ஒட்டகக் குட்டியையும் ஒட்டகக் கன்று என்று சொல்லலாம். 18

யானைக் குட்டியை யானைக் குழவி என்று சொல்லலாம். 19

பசு, எருமை இவற்றின் கன்றுகளைக் குழவி என்று சொல்லலாம். 20

கடமை மானின் குழவி மரைமானின் குழவி என்றும் சொல்லலாம். 21

1521. குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மூன்றும்
நிரம்ப நாடின் அப்பெயர்க் குரிய.

குழவி, மகவு

1522. குழவியும், மகவும் ஆ இரண்டு அல்லவை
கிழவ அல்ல மக்கள் கண்ணே.

பிள்ளை முதலியன

1523. பிள்ளை குழவி கன்றே போத்து எனக்
கொள்ளவும் அமையும் ஓர் அறிவு உயிர்க்கே.

1524. நெல்லும் புல்லும் நேரார் ஆண்டே.

முடிபு

1525. சொல்லிய மரபின் இளமை தானே
சொல்லுங் காலை அவை அலது இலையே.

உயிர்ப்பாகுபாடு

1526. ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறிவதுவே
இரண்டு அறிவதுவே அதனொடு நாவே
மூன்று அறிவதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கு அறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்து அறிவதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறு அறிவதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே.

குரங்கின் வகைகளாகிய முசு, ஊகம் இவற்றின் குட்டிகளைக் குழவி என்றும் சொல்லலாம். 22

மக்களின் இளமைப் பெயராகக் குழவி, மகவு என்ற இரண்டு சொற்களுமே வரும். பிற வாரா. 23

ஓர் அறிவு உயிர்களின் இளமைப் பெயராகப் பிள்ளை, குழவி, கன்று, போத்து என்பன வரும்; தென்னம்பிள்ளை, தென்னங்கன்று, தென்னங்குழவி, தென்னம் போத்து என. 24

நெல், புல் என்ற ஓர் அறிவுயிர்க்கு இச் சொற்கள் வரா. 25

மேற்கூறிய இளமைப் பெயர்கள், மரபின்படி அவை அல்லாமல் வேறு இல்லை. 26

உடம்பால் மட்டும் அறிவன ஓர் அறிவு உயிர்கள். உடம்பாலும் நாவாலும் அறிவன இரண்டு அறிவுயிர்கள். உடம்பு, நா, மூக்கு, மூன்றாலும் அறிவன மூஅறி உயிர்கள்; உடம்பு, நா, மூக்கு, கண், இவை நான்காலும் அறிவன நாலறி உயிர்கள்; உடம்பு, நா, மூக்கு, கண், காது இவை ஐந்தால் அறிவன ஐ அறி உயிர்கள்; இவ்வைந்தோடு மனத்தாலும் அறிவுடையன ஆறறி உயிர்கள்; தெளிவாக அறிந்தோர் நெறி முறையாக உணர்த்தியுள்ளனர். 27

ஓர் அறிவுடையன

1527. புல்லும், மரனும் ஓர் அறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

ஈர் அறிவுடையன

1528. நந்தும் முரளும் ஈர் அறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

மூன்று அறிவுடையன

1529. சிதலும் எறும்பும் மூஅறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

நால் அறிவுடையன

1530. வண்டும் தும்பியும் நான்கு அறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

ஐந்து அறிவுடையன

1531. மாவும் மாக்களும் ஐஅறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

ஆறு அறிவுடையன

1532. மக்கள் தாமே ஆறு அறிவுயிரே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

ஆண்பால் பெயர்கள் – களிறு

1533. வேழக் குரித்தே விதந்து களிறு என்றல்.

புல் மரம், செடி, கொடிகள், தாவர இனங்கள் அனைத்தும் ஓர் அறிவு உடையன. 28

நத்தை, முரள் என்ற மீன் வகை, சிப்பி, கடல்வாழ் உயிரினங்களில் சில இரண்டு அறிவுடையன. 29

கறையான், எறும்பு, இவை போன்ற இனங்கள் மூன்று அறிவை உடையன. 30

வண்டு, தும்பி, இவற்றின் இனங்கள், நான்கு அறிவை உடையன. 31

விலங்கினங்கள் அனைத்தும், மனிதர்களில் விலங்கியல்பாய் இருப்போரும் ஐந்து அறிவு உடையன. 32

மன அறிவுடைய மனிதர்கள் ஆறு அறிவுடையவர். மனிதரைப் போன்றோரும் இவ்வகையைச் சார்வர். 33

யானையின் ஆணினைக் களிறு என்று கூறுவர். 34

1534. கேழல் கண்ணும் கடிவரை இன்றே.

ஒருத்தல்

1535. புல்வாய் புலி உழை மரை கவரி
சொல்லிய கராமோடு ஒருத்தல் ஒன்றும்.

1536. வார்கேட்டு யானையும் பன்றியும் அன்ன.

1537. ஏற்புடைத் தென்ப எருமைக் கண்ணும்.

ஏறு

1538. பன்றி புல்வாய் உழையே கவரி
என்று இவை நான்கும் ஏறு எனற்கு உரிய.

1539. எருமையும் மரையும் பெற்றமும் அன்ன.

1540. கடல்வாழ் சுறவும் ஏறு எனப்படுமே.

போத்து

1541. பெற்றமும் எருமை புலி மரை புல்வாய்
மற்று இவை எல்லாம் போத்து எனப்படுமே.

1542. நீர்வாழ் சாதியுள் அறு பிறப்பு உரிய.

1543. மயிலும் எழாலும் பயிலத் தோன்றும்.

பன்றியின் ஆணினையும் களிறு என்று கூறுவதில் தவறில்லை. 35

புல்வாய், புலி, உழை, மரை, கவரி, கராம் என்ற விலங்குகளின் ஆணினை ஒருத்தல் என்று கூறுவர். 36

நீண்ட கொம்பினையுடைய யானையின் ஆணினையும், பன்றியின் ஆணினையும் ஒருத்தல் எனலாம். 37

எருமையின் ஆணினையும் ஒருத்தல் எனலாம்.38

பன்றி, புல்வாய், உழை, கவரி, இவற்றின் ஆணினை ஏறு என்று கூறுவர். 39

எருமை, மரை, மாடு இவற்றின் ஆணினையும் ஏறு என்பர். 40

சுறாமீனின் ஆணும் ஏறு என்று கூறப்பெறும். 41

மாடு, எருமை, புலி, மரைமான், புல்வாய், மான், இவற்றின் ஆணினைப் போத்து என்பர். 42

நீரில் வாழ்வனவாகிய சுறா, முதலை, இடங்கர், கரா, வரால், வாளை, இவற்றின் ஆண்களும் போத்து என்று கூறுவதற்குரியவை. 43

மயில், புல்லூறு என்ற பறவை இனத்தின் ஆணும் போத்து என்று கூறப்பெறும். 44

இரலை, கலை

1544. இரலையும் கலையும் புல்வாய்க்குரிய.

1545. கலை என் காட்சி உழைக்கும் உரித்தே.

1546. நிலையிற்று அப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்.

மோத்தை, தகர், உதள், அப்பர்

1547. மோத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும்
யாத்த என்ப யாட்டின் கண்ணே.

சேவல்

1548. சேவல் பெயர்க் கொடை சிறகொடு சிவணும்
மாயிரும்தூவி மயில் அலம் கடையே.

ஏற்றை

1549. ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற்கு எல்லாம்
ஏற்றைக் கிளவி உரித்தென மொழிப.

முடிபு

1550. ஆண்பால் எல்லாம் ஆண் எனற்கு உரிய
பெண்பால் எல்லாம் பெண் எனற்கு உரிய
காண்ப அவை அவை அப்பாலான.

பெண்பால் பெயர்கள் - பிடி

1551. பிடி என் பெண் பெயர் யானை மேற்றே.

புல்வாய் என்ற மானின் ஆண் இரலை, கலை என்றும் அழைக்கப் பெறும். 45

உழைமானின் ஆணும் கலை என்று கூறப்பெறும். 46

முசு என்ற குரங்கின் ஆணும் கலை எனப் பெறும். 47

ஆட்டின் ஆணினை மோத்தை எனவும், தகர் எனவும் உதள் எனவும் அப்பர் எனவும் கூறுவர். 48

சிறகுடைய பறவைகள் எல்லாவற்றின் ஆணினையும் சேவல் என்பர். பெரிய தோகைகளையுடைய மயில் அவ்வாறு அழைக்கப் பெறாது. 49

வலிமையோடு கூடிய ஆண் விலங்குகள் அனைத்தையும் ஏற்றை எனக் கூறலாம். 50

உலகில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்திலும் ஆண் என்பது ஆண்பாலாகவும், பெண் என்பது பெண்பாலாகவும் அழைக்கப்பெறும். வழக்கில் அவை அவ்வப் பிரிவைச் சார்ந்தவை. 51

பெண் யானையைப் பிடி என்று கூறுவர். 52

பெட்டை

1552. ஒட்டகம் குதிரை கழுதை மரை இவை
பெட்டை என்னும் பெயர்க்கொடைக்கு உரிய.

1553. புள்ளும் உரிய அப்பெயர்க்கு என்ப.

பேடை, பெடை

1554. பேடையும் பெடையும் நாடின் ஒன்றும்.

அளகு

1555. கோழி கூகை ஆ இரண்டு அல்லவை
சூழும் காலை அளகு எனல் அமையா.

1556. அப்பெயர்க் கிழமை மயிற்கும் உரித்தே.

பிணை

1557. புல்வாய் நவ்வி உழையே கவரி
சொல்வாய் நாடின் பிணை எனப்படுமே.

பிணவு

1558. பன்றி புல்வாய் நாய் என மூன்றும்
ஒன்றிய என்ப பிணவின் பெயர்க் கொடை.

பிணவல்

1559. பிணவல் எனினும் அவற்றின் மேற்றே.

ஒட்டகம், குதிரை, கழுதை, மரைமான், ஆகியவற்றின் பெண்ணினைப் பெட்டை என்பர். 53

எல்லா பறவை இனப் பெண்ணினத்தையும் பெட்டை எனக் கூறுவர். 54

பறவை இனப் பெண்ணினத்தைப் பேடை, பெடை, என்றும் சொல்லலாம். 55

கோழி, கூகை, இவற்றின் பெண்ணினை அளகு என்று கூறலாம். 56

மயில் பெண்ணிற்கு அளகு எனும் பெயர் உரியது. 57

மானினங்களாகிய புல்வாய், நவ்வி, உழை, கவரி இவற்றின் பெண் பிணை எனப் பெறும். 58

பன்றி, புல்வாய், நாய், இவற்றின் பெண்ணினைப் பிணவு என்ற பெயரால் அழைப்பர். 59

மேற்கூறிய மூன்றின் பெண்ணினையும் பிணவல் என்றும் கூறலாம். 60

ஆ

1560. பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே.

பெண், பிணா

1561. பெண்ணும் பிணாவும் மக்கட்கு உரிய.

நாகு

1562. எருமையும் மரையும் பெற்றமும் நாகே.

1563. நீர் வாழ் சாதியுள் நந்தும் நாகே.

மூடு, கடமை

1564. மூடும் கடமையும் யாடு அல பெறா.

பாட்டி

1565. பாட்டி என்பது பன்றியும் நாயும்.

1566. நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே.

மந்தி

1567. குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மந்தி.

மாடு, எருமை, மரை என்ற மான் மூன்றின் பெண்ணினையும் 'ஆ' என்று கூறுவர். 61

மனித இனத்தின் பெண்ணினைப் பெண் எனவும் பிணா எனவும் சொல்லுவர். 62

எருமை, மரைமான், மாடு இவற்றின் பெண்ணினை நாகு என்று கூறுவர். 63

நீரில் வாழும் நத்தையின் பெண்ணும் நாகு என்று அழைக்கப் பெறும். 64

ஆட்டின் பெண்ணினை மூடு என்றும் கடமை என்றும் கூறுவர். 65

பன்றி, நாய் இவற்றின் பெண்ணினைப் பாட்டி என்று சொல்லுவர். 66

பெண் நரியையும் பாட்டி என்று சொல்லலாம். 67

பெண் குரங்கு, முசு, ஊகம் இவற்றை மந்தி என்பர். 68

சில வழக்குகள்

1568. குரங்கின் ஏற்றினைக் கடுவன் என்றலும்
மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டான் என்றலும்
செவ்வாய்க் கிளியைத் தத்தை என்றலும்
வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை என்றலும்
குதிரையுள் ஆணினைச் சேவல் என்றலும்
இருள் நிறப் பன்றியை ஏனம் என்றலும்
எருமையுள் ஆணினைக் கண்டி என்றலும்
முடிய வந்த அவ்வழக்கு உண்மையின்
கடியலாகா கடன் அறிந்தோர்க்கே.

முடிவு

1569. பெண்ணும் ஆணும் பிள்ளையும் அவையே.

அந்தணர்க்கு உரியவை

1570. நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே
ஆயும் காலை அந்தணர்க்கு உரிய.

அரசர்க்கு உரியவை

1571. படையும் கொடியும் குடையும் முரசும்
நடை நவில் புரவியும் களிறும் தேரும்
தாரும் முடியும் நேர்வன பிறவும்
தெரிவு கொள் செங்கோல் அரசர்க்கு உரிய.

ஆண் குரங்கைக் கடுவன் என்று சொல்லுதலும், ஆந்தையைக் கோட்டான் என்று கூறலும், கிளியைத் தத்தை என்று சொல்லலும், வெருகினைப் பூசை என்று கூறலும், ஆண் குதிரையைச் சேவல் என்றுரைத்தலும், பன்றியை ஏனம் என்று சொல்லலும், ஆண் எருமையைக் கண்டி என்று சொல்லலும், வழக்கில் உள்ளதால் அவை நீக்கப்படா என்பதைக் கடப்பாடு அறிந்தோர் கூறுவர். 69

பெண்பால் பெயர், ஆண்பால் பெயர், பிள்ளைப் பெயர், இவை இதுவரை கூறியவையே. 70

அறிவுநூல், கமண்டலம், முக்கோல், இருக்கைப் பலகை நான்கும் அந்தணர்க்கு உரியவை. 71

நால்வகைப் படையும், தனக்கென ஒரு கொடியும், வெண்கொற்றக் குடையும், முரசும், குதிரையும், யானையும், தேரும், தனக்கென ஒரு மாலையும், தலையில் அணியும் முடியும், அரியணை, அரண் போன்றனவும் செங்கோல் அரசர்க்கு உரியவை. 72

அந்தணர்க்கு உரியன அரசர்க்கும் பொருந்தும்

1572. அந்தணாளர்க் குரியவும் அரசர்க்கு
ஒன்றிய வருஉம் பொருளுமார் உளவே.

அரசர்க்குரியன அந்தணர்க்கு இல்லை

1573. பரிசில் பாடாண் திணைத் துறைக்கிழமைப் பெயர்
நெடுந்தகை, செம்மல், என்றிவை பிறவும்
பொருந்தச் சொல்லுதல் அவர்க்குரித்து அன்றே.

அரசுரிமை

1574. அந்தணர்க்கு அரசு வரைவு இன்றே.

ஊரும் பெயரும் கருவியும்

1575. ஊரும் பெயரும் உடைத்தொழில் கருவியும்
யாரும் சார்த்தி அவை அவை பெறுமே.

தலைமைக் குணச் சொல்

1576. தலைமைக் குணச் சொல்லும் தத்தமக்குஉரிய
நிலைமைக்கு ஏற்ப நிகழ்த்துப என்ப.

படைக்கலனுக்குரியோர்

1577. இடை இருவகையோர் அல்லது நாடின்
படைவகை பெறாஅர் என்மனார் புலவர்.

வணிகர்

1578. வைசியன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை.

அந்தணர்க்குரிய நூல், கமண்டலம், முக்கோல் போன்றவை அரசர்க்கும் பொருந்தும். 73

பரிசில் பெறுவோர், நெடுந்தகை, செம்மல் என அரசரைச் சொல்லலாம், அந்தணரைச் சொல்லல் கூடாது. 74

அந்தணர் அரசராக முடியாது. 75

நால்வகை இனத்தினர்க்கும் ஊர்ப்பெயர், கருவிப்பெயரோடு பெயரை இணைத்துச் சொல்லலாம். 76

இனத்தின் தலைமைப் பண்பினை அவரவர்க்கு ஏற்ற நிலையில் கூறவும்பெறும். 77

அரசருக்கும் வணிகர்க்கும் படைக்கலன்கள் உண்டு. ஏனையோர்க்கு இல்லை. 78

வைசியன் வணிகம் செய்து வாழ்வான். 79

கூல வாணிகம்

1579. மெய்தெரிவகையின் எண்வகை உணவின்
செய்தியும் வரையார் அப்பாலான.

கண்ணி, தார்

1580. கண்ணியும் தாரும் எண்ணினர் ஆண்டே.

வேளாளர்

1581. வேளாண் மாந்தர்க்கு உழுதூண் அல்லது
இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி.

வேளாளர் அரசரிடத்திற் பெறுவன

1582. வேந்து விடு தொழிலின் படையும் கண்ணியும்
வாய்ந்தனர் என்ப அவர் பெறும் பொருளே.

1583. வில்லும் வேலும் கழலும் கண்ணியும்
தாரும் மாலையும் தேரும் வாளும்
மன்பெறு மரபின் ஏனோர்க்கும் உரிய.

1584. அன்னராயினும் இழிந்தோர்க்கு இல்லை.

ஓரறிவுயிரில் வேறுபாடு

1585. புறக் காழனவே புல் என மொழிப
அகக் காழனவே மரம் என மொழிப.

எண்வகைக் கூலங்களான பயறு, உழுந்து, வரகு, கடலை, எள், கொள்ளு, அவரை, துவரை, உற்பத்தி செய்தலும் விற்பனை செய்தலும் வணிகர்க்குரியது. 80

அரசர்க்குரிய தலையில் சூடும் பூவும், மாலையும் வணிகர்க்கும் உண்டு. 81

வேளாளர்க்கு உழுதுண்டலே சிறந்த தொழிலாகும். 82

அரசரிடமிருந்து வேளாளர் படைக்கலன்களையும் கண்ணிப் பெருமையையும் பெறுவர். 83

குறுநில மன்னர்க்கு வில், வேல், வீரக்கழல், தலைக்கண்ணி, தார், ஆரம், தேர், வாள் இவை உரியவை. 84

குறுநில மன்னர் போன்ற செல்வமுடையராயினும் வணிகர், வேளாளர்க்கு மேற்கூறியவை இல்லை. 85

புறவயிரம் உடைய பனை, தென்னை போன்றன புல்வகையைச் சாரும், உள் வயிரமுடைய வேம்பு தேக்கு போன்றவை மரவகை எனப் பெறும். 86

புல்வகையின் உறுப்புக்கள்

1586. தோடே மடலே ஓலை என்றா
ஏடே இதழே பாளை என்றா
ஈர்க்கே குலை என நேர்ந்தன பிறவும்
புல்லொடு வரும் எனச் சொல்லினர் புலவர்.

மரவகை உறுப்புக்கள்

1587. இலையே முறியே தளிரே கோடே
சினையே குழையே பூவே அரும்பே
நனை உள்உறுத்த அனையவை எல்லாம்
மரனொடு வரூஉம் கிளவி என்ப.

இரண்டிற்கும் பொது

1588. காயே, பழமே, தோலே, செதிளே,
வீழோடு என்றாங்கு அவையும் அன்ன.

உலகத் தோற்றமும் வழக்கும்

1589. நிலம் தீ நீர் வளி விசும்போடு ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்
இருதிணை ஐம்பால் இயல்நெறி வழாஅமைத்
திரிவுஇல் சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும்.

மரபின் முதன்மை

1590. மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட்கு இல்லை
மரபு வழிப்பட்ட சொல்லினான.

தோடு, மடல், ஓலை, ஏடு, இதழ், பாளை, ஈர்க்கு, குலை இவை புல்வகை சார்ந்த மரஉறுப்புக்கள். பனை ஓலை, தென்னம் பாளை போன்று. 87

இலை, முறி, தளிர், கோடு, சினை, குழை, பூ, அரும்பு, நனை இவை போன்றன மர உறுப்புக்கள். 88

காய், பழம், தோல், செதிள், விழுது போன்றவை இரண்டிற்கும் பொது. 89

இவ்வுலகம் நிலம், தீ, நீர், காற்று, வான் என்ற ஐம்பூதங்களின் கலவைதான். அதனால் உயர்திணை, அல்திணை, ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பல என்ற இருதிணை, ஐந்து பால்களின் இயல்பினின்றும் வழுவாது, திரிபு இல்லாத சொற்களால் கூறித் தழுவிக் கொள்ளல் வேண்டும். 90

வரலாற்று முறைமையில் இருந்து திரித்துக் கூறுதல் செய்யுள்களில் இல்லை; மரபு வழிப்பட்ட சொற்களால் வழக்கில் சொல்லுதல் வேண்டும். 91

நா. 39

1591. மரபு நிலை திரியின் பிறிது பிறிது ஆகும்.

மரபு தோன்றும் முறைமை

1592. வழக்கு எனப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே
நிகழ்ச்சி அவர் கட்டு ஆகலான.

நூல் இருவகை

1593. மரபு நிலை திரியா மாட்சிய ஆகி
உரைபடு நூல்தாம் இருவகை இயல
முதலும் வழியும் என நுதலிய நெறியின.

முதல் நூல்

1594. வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்.

வழி நூல்

1595. வழி எனப்படுவது அதன் வழித்தாகும்.

வழிநூல் வகை

1596. வழியின் நெறியே நால்வகைத்தாகும்.

நால்வகை

1597. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழி பெயர்த்து
அதர்ப்பட யாத்தலோடு அனை மரபினவே.

மரபு வழிக் கூறவில்லை எனில் பொருள் வேறுபடும். 92

உயர்ந்தோர் கூறும் வழக்கால் மரபுதோன்றுகிறது. வழக்கை உருவாக்குவதும் செயல்படுத்துவதும் உயர்ந்தோரே. 93

மரபிலிருந்து திரியாது சிறப்பொடு கூடியவாகிய நூல்வகை இரண்டு. அவை முதல் நூல் வழி நூல் எனக் கூறப்பெறும். 94

செய்வினைப் பயனை அடையாத, தூய்மையான அறிவினையுடைய முன்னோனால் செய்யப் பெற்றது முதல் நூல். 95

முதல் நூல் வழியில் வருவது வழி நூலாகும். 96.

வழி நூல் நான்கு வகைப்படும். 97

முதல் நூலுள் உள்ளவற்றைத் தொகுத்து நூலாக்கல், விரித்து நூலாக்கல், தொகுத்தும் விரித்தும் நூலாக்குதல், மொழி பெயர்த்தல்; இவை நான்கையும் வழக்கு வழிப்பட யாத்தல். 98

நூலின் தன்மை

1598. ஒத்த சூத்திரம் உரைப்பின் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகையதாகி
ஈர்ஐங்குற்றமும் இன்றி நேரிதின்
முப்பத்து இரு வகை உத்தியொடு புணரின்
நூல் என மொழிப நுணங்கு மொழிப் புலவர்.

1599. உரை எடுத்து அதன் முன் யாப்பினும் சூத்திரம்
புரைதப உடன்படக் காண்டிகை புணர்ப்பினும்
விடுத்தலும் விலக்கலும் உடையோர் வகையொடு
புரைதப நாடிப் புணர்க்கவும் படுமே.

நூற்பாவின் இயல்பு

1600. மேற் கிளந்து எடுத்த யாப்பின் உட்பொருளொடு
சில்வகை எழுத்தின் செய்யுட்டாகிச்
சொல்லுங்காலை உரைஅகத்து அடக்கி
நுண்மையொடு புணர்ந்த ஒண்மைத்து ஆகித்
துளக்கல் ஆகாத் துணைமை எய்தி
அளக்கல் ஆகா அரும்பொருட்டு ஆகிப்
பல்வகை யானும் பயன் தெரிவுடையது
சூத்திரத்து இயல்பு என யாத்தனர் புலவர்.

உரை எழுதும் நிலையில் நூற்பாக்கள் எழுதுதல் வேண்டும்; சுருக்கமாக உரை எழுதிய காண்டிகையும், பத்து வகைக் குற்றங்கள் இன்றி, நுண்பொருளாகிய முப்பத்திரண்டு வகை உத்தியொடு பொருந்தி வந்தால், அதனை நூல் என்று கூறுவர் நன்கு தெளிவாகக் கற்றோர். 99

நூற்பாவிற்கு விளக்கம் எடுத்துக் கூறினாலும் குற்றம் நீங்கப் பொருள் தெளிவு தோன்ற உரை எழுதினாலும்; வினா விடுத்தலும், அதனை மறுத்தலும், உடையோர் வகையொடு குற்றம் நீங்க, தேர்ந்து செய்யப் பெறும். 100

முன்பு கூறிய செய்யுள் யாப்பின் உட்பொருளொடு, சில எழுத்துக்களால் அமைந்த செய்யுளில் சொல்லும் போது, அதன் விளக்கத்தைத் தன்னுள்ளே கொண்டு ஆழமான பொருளொடு தெளிவுடையது ஆகி, பொருள் வேறுபடாத தன்மையுடன், அளத்தற்கரிய பெரும் பொருளையுடையதாய், பலவாற்றானும் பொருள் விளங்கப் பயனும் உடையது நூற்பாவின் இயல்பு என்று கூறுவர் அறிவுடையோர். 101

காண்டிகை

1601. பழிப்பில் சூத்திரம் பட்ட பண்பின்
கரப்பின்றி முடிவது காண்டிகை ஆகும்.

1602. விட்டு அகல்வு இன்றி விரிவொடு பொருந்திச்
சுட்டிய சூத்திரம் முடித்தல் பொருட்டா
ஏது நடையினும், எடுத்துக் காட்டினும்
மேவாங்கு அமைந்த மெய்ந் நெறித்ததுவே.

உரை

1603. சூத்திரத்து உட்பொருள் அன்றியும் யாப்புற
இன்றியமையாது இயைபவை எல்லாம்
ஒன்ற உரைப்பது உரை எனப்படுமே.

1604. மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமும் உடைத்தாய்த்
தன் நூலானும் முடிந்த நூலானும்
ஐயமும் மருட்கையும் செவ்விதின் நீக்கித்
தெற்றென ஒருபொருள் ஒற்றுமை கொளீஇத்
துணிவொடு நிற்றல் என்மனார் புலவர்.

வழிநூலின் குறைபாடு

1605. சொல்லப் பட்டன எல்லா மாண்பும்
மறுதலை யாயினும் மற்று அது சிதைவே.

குற்றமில்லா நூற்பா தான் உணர்த்தக் கருதிய பொருளை, மறைத்தலின்றி வெளிப்படையாகத் தெளிவாக விளங்கும்படிக் கூறுவது காண்டிகை. 102

கூறவந்த பொருள் விட்டுப் போகாமலும், தேவையற்ற அகற்சி இல்லாமல், தேவையான விரிவுடன் பொருந்தி சுட்டப்பெற்ற நூற்பா பயன் உண்டாக்கற் பொருட்டு, காரண காரிய நடையில் எடுத்துக் காட்டுக்களோடு கூடிய பொருள் அமைந்த நெறியுடையதாகும். 103

நூற்பாவில் கூறப்பெற்றுள்ள உள்பொருளையும் அதனோடு தொடர்புடைய செய்திகளை எல்லாம் இணைத்து உரைப்பது உரை என்று கூறப்பெறும். 104

எதிர்த்துக் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு விடையுடனும், தான் எழுதிய நூல்களானும், ஒத்த முன்பே வந்த கருத்துடைய நூலானும் எடுத்துக் காட்டி, படிப்போருக்கு ஏற்படும் ஐயத்தையும், பொருள் திரிபையும் முழுமையாக நீக்கி, தெளிவாகப் பொருள் கொண்டு ஒருதலையாக நிற்றல் சிறப்பு எனக் கூறுவர் அறிவுடையோர். 105

மேற்கூறிய வழிநூல்களுக்குரிய இலக்கணத்தில் மரபுகளில் மாறுபட்டால் அது சிதைந்த நூலாகும். 106

முதனூலின் சிறப்பு

1606. சிதைவு இல என்ப முதல்வன் கண்ணே.

வழிநூலில் குறை ஏற்படும் நிலை

1607. முதல் வழியாயினும் யாப்பினும் சிதையும்
வல்லோன் புணரா வாரம் போன்றே.

நூலின் குற்றங்கள்

1608. சிதைவு எனப்படுபவை வசை அற நாடின்
கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல்
குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல்,
பொருள் இலமொழிதல், மயங்கக் கூறல்
கேட்போருக்கு இன்னா யாப்பிற்று ஆதல்
பழித்த மொழியான் இழுக்கம் கூறல்
தன்னான் ஒரு பொருள் கருதிக் கூறல்
என்ன வகையினும் மனக்கோள் இன்மை
அன்ன பிறவும் அவற்று விரி ஆகும்.

1609. எதிர் மறுத்து உணரின் அத்திறத்தவும் அவையே.

தூய அறிவுடையோன் செய்த நூலில் சிதைவு இருக்காது. 107

முதல் நூல் யாப்பு ஒன்றாகவும், வழிநூல் அமைப்பு வேறொன்றாகவும் இருந்தாலும் சிதைவு ஏற்படும். பின்பாட்டுப் பாடுவோன், பாடுவோன் திறத்தை உணராது பாடுவது போன்று. 108

நூலின் குறைகள் இவை எனப் பிழை அற ஆராய்ந்தால் 1. முன்பு கூறியதையே பின்பும் கூறல் 2. முன்பு கூறியதற்கு முரணாகப் பின்பு கூறல் 3. முழுவதுங் கூறாமல் குறைவாகக் கூறல் 4. தேவைக்கு அதிகமாக மிகுதிப்படுத்திக் கூறல் 5. பொருள்தராதவற்றைச் சொல்லல் 6. படிப்போர் பொருள் மயக்கமடையும்படி கூறல் 7. கேட்போர்க்கு இனிமையில்லாத நிலையில் சொல்லுதல் 8. பெரியோர் பழித்த சொல்லைப் பயன்கொண்டு, தாழ்ந்த நிலையில் சொல்லுதல் 9. நூலின் கருத்தைக் கூறாது தன் கருத்தை மனத்துட்கொண்டு கூறல் 10 கேட்போர், படிப்போர் மனம் கொள்ளாத நிலையில் கூறல், இவை போன்றன பிறவும் நூலின் குற்றங்களாம். 109

மேற்கூறிய நூலின் குற்றங்கள் இல்லை என உணர்ந்தால் அவையே நூலின் குணங்களாம். 110

நூலின் உத்திகள்

1610. ஒத்த காட்சி உத்திவகை விரிப்பின்
நுதலியது அறிதல், அதிகார முறையே,
தொகுத்துக் கூறல், வகுத்து மெய்ந் நிறுத்தல்
மொழிந்த பொருளோடு ஒன்ற அவ்வயின்
மொழியாததனை முட்டின்று முடித்தல்,
வாராததனான் வந்தது முடித்தல்
வந்தது கொண்டு வாராதது உணர்த்தல்
முந்து மொழிந்ததன் தலை தடுமாற்றே
ஒப்புக் கூறல், ஒருதலை மொழியே
தன் கோள் கூறல், முறை பிறழாமை,
பிறன் உடம்பட்டது தான் உடம்படுதல்
இறந்தது காத்தல், எதிரது போற்றல்
மொழிவாம் என்றல், கூறிற்று என்றல்
தான்குறியிடுதல், ஒரு தலை அன்மை
முடிந்தது காட்டல், ஆணை கூறல்
பல்பொருட்கு ஏற்பின் நல்லது கோடல்
தொகுத்த மொழியான் வகுத்தனர் கோடல்
மறுதலை சிதைத்துத் தன்துணிபு உரைத்தல்
பிறன் கோட் கூறல், அறியாது உடம்படல்
பொருள் இடைஇடுதல், எதிர்பொருள் உணர்த்தல்
சொல்லின் எச்சம் சொல்லியாங்கு உணர்த்தல்
தந்துபுணர்ந்து உரைத்தல், ஞாபகம் கூறல்
உய்த்துக் கொண்டு உணர்த்தலொடு
மெய்ப்பட நாடிச்
சொல்லிய அல்ல பிற அவண் வரினும்

ஒத்த அறிவுடன் உத்தி வகையை விரித்தால் 1. சொன்னதைத் தெளிவாக அறிதல் 2. அதிகாரங்களை முறையாக அமைத்தல் 3. இறுதியில் தொகுத்துக் கூறல் 4. வகைப்படுத்தி உண்மையை நிலைநாட்டல் 5. சொன்ன செய்தியைக் கொண்டு, சொல்லாத செய்தியை இடர்ப்பாடின்றி முடித்தல் 6. வராததைக் கூறும் போது ஏனைய வரும் என முடித்தல் 7. வந்ததைக் கொண்டு வராதனவற்றை உணர்த்தல் 8. முன்பு கூறியதைப் பின்பு சிறிது பிறழக் கூறுதல் 9. பொருந்தும் வண்ணம் கூறல் 10. ஒரு பக்கத்தே சொல்லுதல் 11. தன் கொள்கையை வெளிப்படுத்தல் 12. நூலில் வைத்துள்ள முறை பிறழாதிருத்தல் 13. பிறர் உடம்பட்டதைத் தானும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் 14. முற்கூறியதைப் பின்பு பாதுகாத்தல் 15. பின்வரும் விதியைப் போற்றுதல் 16. தெளிவுபடுத்துவோம் எனல் 17. கூறினோம் என்றல் 18. தான் புதிதாகக் குறியிடுதல் 19. ஒரு சார்பு இன்மை 20. முன்னோர் முடிபைக் காட்டல் 21. அமைத்துக் கொள்க எனக் கூறல் 22. பலபொருள் இருந்தாலும் நல்ல பொருளைக் கொள்ளுதல் 23. தொகுத்தும் வகுத்தும் கொள்ளுதல் 24. எதிர்ப்புக் கூறுவோர் கருத்தை மறுத்துத் தன் கருத்தை உரைத்தல் 25. பிறர் கொள்கைகளையும் சான்றாகக் கூறல் 26. பெரியோர் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு தான் அதையே கூறல் 27. கருத்து விளக்கத்திற்கு வேறு பொருள்களையும்

சொல்லிய வகையால் சுருங்க நாடி
மனத்தின் எண்ணி மாசு அறத் தெரிந்துகொண்டு
இனத்திற் சேர்த்தி உணர்த்தல் வேண்டும்
நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூலே.

இடையே கூறல் 28. மாற்றுப் பொருளையும் உணர்த்தல் 29. சொல்லின் குறையை நிறைவு செய்து கூறல் 30. தேவைக்குத் தகத் தன் கருத்தைத் தந்து இணைத்து உரைத்தல் 31. நினைவு படுத்திக் கூறல் 32. கருத்தை உய்த்து உணரும்படி கூறல் என முப்பத்திரண்டு உத்திகளுடன், இவை போன்ற பிற உத்திகளையும் சேர்த்துக் கொண்டு, சுருக்கமாக ஆனால் விளக்கமாகத் தெளிவு படுத்தி - மனத்தில் தெளிவாக எண்ணிப் பிழை நீக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டு, நூல்வகை முறையில் சேர்த்து, உணர்த்தல் வேண்டும் நூல் என அறிவுடையோர் கூறுவர்.